KOMISSION ASETUS (EY) N:o 127/2009,

annettu 12 päivänä helmikuuta 2009,

maksajavirastojen tai interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyistä ja edellytyksistä

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) ([1]) ja erityisesti sen 43 artiklan f alakohdan yhdessä 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyistä ja edellytyksistä 28 päivänä heinäkuuta 1993 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2131/93 ([2]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ([3]). Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(2) Maksajavirasto tai interventioelin voi ostaa viljat joko asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklassa tarkoitetulla interventiolla tai mainitun asetuksen 47 artiklassa tarkoitetuilla erityisillä toimenpiteillä.

(3) Maksajavirastojen tai interventioelinten hallussaan pitämät viljat on saatettava myyntiin syrjimättä ketään yhteisön ostajista. Tarjouskilpailujärjestelmä mahdollistaa periaatteessa tämän tavoitteen saavuttamisen. Erityistilanteissa on kuitenkin voitava saattaa viljoja myyntiin muilla tavoin.

(4) Kaikkien asianomaisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi yhteisössä on toimeenpannut tarjouskilpailut julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja on syytä säätää kohtuullisesta määräajasta tämän julkistamispäivän ja tarjousten tekemiselle asetetun ensimmäisen määräajan välillä. Tällainen julkistaminen ei ole kuitenkaan tarpeen sellaisten määrien osalta, jotka ovat pienempiä kuin 5 000 tonnia.

(5) Interventiovarastoissa pidetyt tuotteet on tarkoitettu ensisijaisesti ihmisten ja eläinten ravinnoksi viljamarkkinoiden erityistilanteiden huomioon ottamiseksi. Varastoissa olevia tuotteita voi kuitenkin olla niiden määrän ja laadun perusteella tarpeen myydä tilapäisesti ja satunnaisesti muihin tarkoituksiin, erityisesti yhteisön sitoumusten noudattamiseksi silloin, kun varastojen tilanne oikeuttaa siihen ja kun perinteisten elintarvikemarkkinoiden hankinnat eivät ole uhattuina.

(6) Yksi toimenpiteistä, joilla pyritään vastaamaan yhteisön ympäristösitoumuksiin on jalostetun viljan käytön lisääminen liikenteen biopolttoaineena yhteisössä. Biopolttoaineiden käytön edistäminen voi avata uusia markkinoita jäsenvaltioiden interventiovarastoissa oleville maataloustuotteille, edellyttäen, että viljojen myynnissä sovellettavia hintaehtoja mukautetaan näille erityisille biopolttoainemarkkinoille sopiviksi. Bioetanolin valmistusta varten tarkoitetun viljan ostaminen ja sen käyttö biopolttoaineena voi olla kuitenkin hyvin vaikeaa. Tämän vuoksi olisi säädettävä mahdollisuudesta myydä interventiovarastot näissä tapauksissa erityisillä hintaehdoilla.

(7) Interventiovarastoissa olevien viljojen myynti yhteisön markkinoilla toteutetaan käytettävissä olevien varastojen ja markkinatilanteen mukaan. Erityiset tai poikkeukselliset olosuhteet mainituilla markkinoilla voivat vaikuttaa myyntiin tai se voi olla riippuvainen niistä. Tämän vuoksi olisi säädettävä hintaedellytyksistä, joilla voidaan välttää markkinahäiriöt ja toteuttaa myynti näissä olosuhteissa. Nämä kaksi tavoitetta voidaan saavuttaa, jos myyntihinta, jossa on otettu huomioon tarjouskilpailutettavan viljan laatu, vastaa kuljetuskustannukset sisältävää hintaa kuluttajamarkkinoilla.

(8) Vientiin tarkoitetut viljat on saatettava myyntiin hintaehdoilla, jotka määritetään jokaisessa tapauksessa markkinoiden kehityksen ja tarpeiden mukaan. Tällainen myynti ei kuitenkaan saa johtaa vääristymiin vapailta markkinoilta lähtöisin olevan viennin vahingoksi. Tämän vuoksi komission olisi vahvistettava vähimmäismyyntihinta tehtyjen tarjousten perusteella.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.
([3]) Katso liite II.

(9) Komissio vahvistaa vähimmäismyyntihinnan ottaen huomioon kaikki tarjousten tekopäivänä käytettävissä olevat laskemisessa huomioon otettavat tekijät. Keinottelun välttämiseksi ja samanlaisten olosuhteiden varmistamiseksi kaikille tarjouskilpailumenettelyn osapuolille on välttämätöntä, että tarjoukseen on liitetty vientitodistushakemus ja tarvittaessa hakemus vientituen tai vientimaksun vahvistamisesta ennakolta.

(10) Tarjousten tekijöiden tarjoukset eri eristä ovat keskenään vertailukelpoisia vain siltä osin kuin ne koskevat viljoja joihin liittyvät olosuhteet ovat samanlaiset. Tarjouskilpailutettavat viljat on varastoitu eri paikkoihin. Vertailukelpoisuus voidaan varmistaa parhaiten korvaamalla tarjouskilpailun voittajalle tarjouksen kohteena olevan viljan edullisimmat kuljetuskustannukset varastointipaikasta lähtöpaikkaan. Talousarvioon liittyvistä syistä tämä korvaus voidaan kuitenkin suorittaa ainoastaan sen lähtöpaikan mukaan, johon kuljetuskustannukset ovat alhaisimmat. Tämä paikka on määritettävä siellä olevien, viljojen vientiin soveltuvien teknisten laitteiden mukaan.

(11) Myyntiin saatettujen viljojen tarjouskilpailujen osallistujille aiheutuu muita korkeammat kuljetuskustannukset niissä jäsenvaltioissa, joissa ei ole merisatamia. Näiden lisäkustannusten vuoksi viljaa on vaikeampi viedä kyseisistä jäsenvaltioista. Tästä aiheutuu erityisesti interventiovarastoinnin piteneminen ja lisäkustannuksia yhteisön talousarvioon. Sen vuoksi olisi säädettävä mahdollisuudesta eräissä tapauksissa päättää edullisimpien varastointipaikan ja todellisen lähtöpaikan välisten kuljetuskustannusten rahoittamisesta, jotta tarjoukset olisivat vertailukelpoisia.

(12) Rijekan ja Splitin satamat Kroatiassa ovat olleet Keski-Euroopan maiden perinteisiä lähtösatamia ennen niiden liittymistä Euroopan unioniin. Sen vuoksi on tarpeen sallia Rijekan ja Splitin huomioon ottaminen laskettaessa kuljetuskustannuksia, jotka voidaan korvata viennin yhteydessä.

(13) Tarjouskilpailu voi sujua asianmukaisesti vain, jos tarjoukset on tehty vakavassa mielessä. Tämä tavoite voidaan saavuttaa antamalla vakuus, joka vapautetaan, kun myyntihinta maksetaan asetetussa määräajassa.

(14) Vientiä koskevassa tarjouskilpailussa on taattava, että viljoja ei saateta uudelleen yhteisön markkinoille. Tämä vaara on olemassa, jos myyntihinta on pienempi kuin vähimmäishinta, jota noudatetaan uudelleen sisämarkkinoille myyntiin saattamisessa. Tästä syystä olisi tässä tapauksessa säädettävä, että on annettava toinen vakuus, jonka määrän on oltava yhtä suuri kuin myyntihinnan ja vähimmäishinnan välinen erotus. Tämän vuoksi tämä vakuus voidaan vapauttaa ainoastaan, jos tarjouskilpailun voittaja, joka aikoo viedä viljat maasta, esittää sellaiset todisteet, joita tarkoitetaan maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 [1] 16 artiklassa.

(15) Jotta viljojen interventiojärjestelmää voidaan hallinnoida hyvin, olisi täsmennettävä, mitä tietoja jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja säädettävä kyseisten tietojen toimittamisesta sähköisesti.

(16) Interventiovarastojen myymiseksi nopeasti ja kauppatapoja mahdollisimman hyvin noudattavalla tavalla olisi säädettävä, että tarjouskilpailun ratkaisusta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet on toteutettava tietyssä määräajassa.

(17) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MYYNTIIN SAATTAMINEN TARJOUSKILPAILUN KAUTTA

1 artikla

Myyntiin saattaminen

1. Viljat, jotka maksajavirastot tai interventioelimet, jäljempänä 'interventioelimet', ostavat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan mukaisesti, saatetaan uudelleen markkinoille tarjouskilpailun kautta tai uudelleen yhteisön markkinoille saatettaessa myymällä julkisella huutokaupalla.

2. Tässä asetuksessa 'tarjouskilpailulla' tarkoitetaan tarjouskilpailuilmoituksesta johtuvaa asianomaisten välistä kilpailua, jossa sopimus kustakin erästä tehdään sen tarjoajan kanssa, joka tekee parhaan tarjouksen tämän asetuksen säännösten mukaisesti, ja tarjotun hinnan on oltava vähintään komission 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistaman vähimmäismyyntihinnan suuruinen.

[1] EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.

2 artikla

Tarjouskilpailujen avaaminen

Tarjouskilpailun avaamisesta päätetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Tässä päätöksessä määritetään erityisesti:

a) tarjouskilpailutettavat määrät;

b) määräpäivä tarjousten tekemiselle erityisessä tarjouskilpailussa sekä ensimmäinen ja viimeinen määräpäivä tarjousten tekemiselle pysyvässä tarjouskilpailussa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös saatetaan kaikkien asianomaisten tietoon julkaisemalla se *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän julkaisupäivän ja tarjousten tekemiselle asetetun ensimmäisen määräajan viimeisen määräpäivän välillä on oltava vähintään kuusi päivää.

3 artikla

Tarjouskilpailuilmoitus

1. Interventioelinten on laadittava ja julkaistava vähintään neljä päivää ennen tarjousten tekemisen ensimmäisen määräajan viimeiseksi päiväksi vahvistettua määräpäivää tarjouskilpailuilmoitus, jossa on määritelty:

a) tämän asetuksen säännösten mukaiset täydentävät myyntiehdot ja -edellytykset;

b) interventioelimen suorittaman oston tai myöhemmin tehtyjen tarkastusten yhteydessä todetut eri erien tärkeimmät fyysiset ja tekniset ominaisuudet;

c) varastointipaikat sekä varastoijan nimi ja osoite.

2. Interventioelinten on huolehdittava siitä, että tarjouskilpailuilmoituksesta tiedotetaan riittävästi erityisesti niiden toimipaikalla ja niiden tai toimivaltaisen ministeriön internet-sivustoilla olevilla ilmoituksilla. Siinä määritetään määräpäivät tarjousten tekemiselle pysyvässä tarjouskilpailussa jokaisen osittaisen tarjouskilpailun osalta.

3. Tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistetaan vähimmäismäärät, joille tarjoukset on tehtävä.

4. Tarjouskilpailuilmoitus ja kaikki sitä koskevat muutokset on toimitettava komissiolle ennen tarjousten jättämisen ensimmäisen määräajan päättymistä.

4 artikla

Viljojen laatu

Interventioelinten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että asianomaiset voivat arvioida myyntiin saatettujen viljojen laadun ennen tarjousten tekemistä.

5 artikla

Tarjoukset

1. Tarjoukset vahvistetaan tarjouksen kohteena olevan erän todellisen laadun perusteella.

2. Tehtyjä tarjouksia ei voida muuttaa eikä peruuttaa.

3. Tarjoukset ovat hyväksyttäviä vain, jos niihin on liitetty todiste tarjouksen tekijän asettamasta vakuudesta, jonka suuruus on 5 euroa tonnilta.

II LUKU

ERITYISSÄÄNNÖKSET MYYNTIIN SAATTAMISESTA YHTEISÖN MARKKINOILLA

6 artikla

Tarjouskilpailujen rajoitukset

1. Edellä 2 artiklaa ei sovelleta tarjouskilpailutettaviin määriin, jotka ovat pienempiä kuin 5 000 tonnia.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitettu tarjouskilpailu voidaan rajoittaa määrättyihin käyttötarkoituksiin ja/tai määräpaikkoihin.

7 artikla

Tarjouksia koskevat lisäehdot

1. Tarjouksiin sovelletaan seuraavia lisäehtoja:

a) jos maissia ja durraa jälleenmyydään markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tai jos vehnää, durumvehnää ja ohraa myydään markkinointivuoden kahden ensimmäisen kuukauden aikana, hyväksytyn tarjouksen on oltava vähintään yhtä suuri kuin edeltävän markkinointivuoden yhdentenätoista kuukautena voimassa oleva interventiohinta, johon on lisätty yksi viimeksi mainituksi markkinointivuodeksi vahvistettu kuukausittainen korotus;

b) jos jälleenmyynti tapahtuu markkinointivuoden loppukuukausien aikana, tarjoukset eivät voi missään tapauksessa olla alempia kuin tarjousten tekemiselle asetetun määräajan viimeisenä päivänä voimassa oleva interventiohinta. Markkinointivuoden kahdennentoista kuukauden aikana käytetään yhdentenätoista kuukautena voimassa olevia interventiohintoja, joihin on lisätty yksi kuukausittainen korotus.

Hyväksytyn tarjouksen vähimmäismyyntihinta vahvistetaan tasolle, joka ei aiheuta häiriöitä viljamarkkinoille ja joka vastaa vähintään hintaa, joka on vastaavan laadun ja edustavan määrän todettu markkinahinta varastointipaikan markkinoilla tai sen puuttuessa lähimmillä markkinoilla kuljetuskustannukset huomioon ottaen.

2. Kohdasta 1 poiketen kun kyseessä on viljan muuttaminen bioetanoliksi ja sen käyttö biopolttoaineiden valmistuksessa yhteisössä, myynti yhteisön markkinoille voidaan järjestää erityisen tarjouskilpailun perusteella edellyttäen, että perinteisten elintarvikemarkkinoiden hankinnat eivät ole uhattuina. Tällaisessa tapauksessa vähimmäismyyntihinta vastaa kyseessä olevien biopolttoaineiden valmistukseen käytettävien tuotteiden markkinoilla tai sitä lähimmillä markkinoilla vastaavalle laadulle ja edustavalle määrälle todettua hintaa, kuljetuskustannukset huomioon ottaen.

3. Jos markkinointivuoden kuluessa havaitaan häiriöitä kyseisen yhteisen markkinajärjestelyn toiminnassa, erityisesti vaikeuksia myydä viljaa 1 kohdan mukaisilla hinnoilla, tai jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet, myynti voidaan järjestää yhteisön markkinoilla erityisen tarjouskilpailun perusteella, erityisillä ehdoilla ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetuilla hinnoilla.

8 artikla

Komissiolle annettava tieto tarjouskilpailujen edistymisestä

Asianomaisen jäsenvaltion on tarjouskilpailun päättymiskuukautta seuraavan toisen kuukauden kuluessa annettava komissiolle tieto tarjouskilpailun edistymisestä ja erityisesti ilmoitettava eri erien keskimääräiset myyntihinnat ja myydyt määrät.

III LUKU

ERITYISSÄÄNNÖKSET MYYNTIIN SAATTAMISESTA VIENTIÄ VARTEN

9 artikla

Tarjouskilpailuilmoitus

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitetussa tarjouskilpailuilmoituksessa interventioelimen on ilmoitettava jokaiselle erälle lähtösatama tai lähtöpaikka, johon kuljetuskustannukset ovat alhaisimmat ja jossa on tarjouskilpailutettavien viljojen vientiin riittävät tekniset laitteet.

Interventioelimen on korvattava tarjouskilpailun voittaneelle viejälle varastointipaikan ja sataman lastauspaikan tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun lähtöpaikan väliset alhaisimmat kuljetuskustannukset viedyiltä määriltä. Erityistapauksissa voidaan päättää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että interventioelin huolehtii kuljetuksesta samoilla ehdoilla.

2. Jos jäsenvaltiossa ei ole merisatamaa, voidaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää poiketa tämän artiklan 1 kohdasta ja säätää merisatamasta tapahtuvan viennin osalta edullisimpien varastointipaikan ja todellisen lähtöpaikan välisten kuljetuskustannusten rahoittamisesta tarjouskilpailuilmoituksessa ilmoitettujen enimmäismäärien rajoissa.

Tämän kohdan soveltamiseksi Rijekan ja Splitin satamat Kroatiassa voidaan katsoa lähtöpaikoiksi.

3. Interventioelin määrittää määräpäivät tarjousten tekemiselle jokaista pysyvän tarjouskilpailun osatarjouskilpailua varten.

10 artikla

Tarjoukset

1. Voidaan säätää, että komission asetuksen (EY) N:o 376/2008 ([1]) 47 artiklan mukaiset tarjoukset eivät ole hyväksyttäviä.

2. Tarjoukset voidaan hylätä, jos ne koskevat pienempiä kuin 500 tonnin eriä.

([1]) EUVL L 114, 26.4.2008, s. 3.

3. Tarjoukset voivat sisältää ehdon, jonka mukaan ne koskevat vain tiettyjä määriä.

4. Tarjoukset katsotaan tehdyiksi viljasta, joka on toimitettu purkamattomana 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin satamiin tai lähtöpaikkoihin.

5. Tarjoukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos niihin on liitetty vientitodistushakemus ja hakemus vientituen tai vientimaksun vahvistamisesta ennakolta kyseistä määräpaikkaa varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista. 'Määräpaikalla' tarkoitetaan kaikkia maita, joita varten on vahvistettu sama vientituen tai vientimaksun määrä.

11 artikla

Vientitodistusten voimassaolon määritys

Asetuksen (EY) N:o 376/2008 22 artiklan 1 kohdan säännöksistä poiketen tämän asetuksen mukaisesti annetut vientitodistukset katsotaan niiden voimassaolon määrittämistä varten annetuiksi tarjousten tekemiselle asetetun määräajan viimeisenä päivänä.

12 artikla

Sopimuksen purkamista koskeva erityisehto

Jos tarjouskilpailun voittajan 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tekemä vientitodistushakemus perustuu asetuksen (EY) N:o 376/2008 47 artiklaan, interventioelimen on purettava sopimus niiden määrien osalta, joille ei ole annettu todistusta mainitun artiklan säännösten mukaisesti.

13 artikla

Erityistodiste tullimuodollisuuksien täyttämisestä

Asetuksen (EY) N:o 800/1999 16 artiklan säännöksistä poiketen tuontia koskevien tullimuodollisuuksien täyttämisen todisteiden esittämistä ei edellytetä vientituen maksuun, jos taloudellinen toimija esittää todisteet siitä, että vähintään 1 500 tonnin määrä viljatuotteita on poistunut yhteisön tullialueelta merikelpoisessa aluksessa, jos

a) tarjousten jättämispäivänä voimassa oleva vientituki eroaa ainoastaan Sveitsin ja Liechtensteinin osalta sekä silloin kun määräpaikkana ovat 'muut kolmannet maat';

b) tarjouskilpailun voittaja on vahvistanut ennakkoon tavanomaisesti, muun kuin Sveitsin ja Liechtensteinin osalta voimassa olevan, sovellettavan alimman vientituen.

Tämä selvitys toimitetaan lisäämällä jokin liitteessä I olevista maininnoista, toimivaltaisen viranomaisen varmentamana, asetuksen (EY) N:o 800/1999 8 artiklassa tarkoitettuun tarkastuskappaleeseen, hallinnolliseen yhtenäisasiakirjaan tai kansalliseen asiakirjaan, jolla todistetaan tavaran lähteminen yhteisön tullialueelta.

IV LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Vähimmäishinta ja tarjousten esittäminen

1. Kun kukin tarjousten tekemiselle säädetty määräaika on päättynyt, kyseisen jäsenvaltion on esitettävä komissiolle nimetön luettelo, johon on merkitty jokaisen tarjouksen osalta erityisesti erän numero, tarjottu määrä, tarjottu hinta sekä siihen liittyvät alennukset ja korotukset.

2. Komissio vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vähimmäismyyntihinnan tai päättää olla hyväksymättä saatuja tarjouksia.

3. Vientiä koskevien tarjouskilpailujen osalta vähimmäismyyntihinta vahvistetaan sellaiselle tasolle, ettei se haittaa muuta vientiä.

15 artikla

Taloudellisille toimijoille ilmoitettavat tiedot

Interventioelimen on ilmoitettava viipymättä kaikille tarjouksen tekijöille tarjouskilpailun tulos heidän osaltaan. Interventioelimen on kolmen työpäivän kuluessa mainitusta tiedonannosta lähetettävä tarjouskilpailun voittajille ilmoitus tarjouksen hyväksymisestä joko kirjatulla kirjeellä tai televiestinnällä kirjallisessa muodossa.

16 artikla

Viljojen maksaminen

Tarjouskilpailun voittajan on maksettava viljat ennen niiden noutamista, mutta viimeistään kuukauden kuluttua 15 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen lähettämispäivästä. Tarjouskilpailun voittajan on maksettava varastointiriskit ja -kustannukset niiden viljojen osalta, joita ei ole noudettu maksamiselle asetetun määräajan kuluessa.

Tarjouksen kohteena olevat viljat, joita ei ole noudettu maksamiselle asetetun määräajan kuluessa, katsotaan kaikilta osin noudetuiksi tämän määräajan päätyttyä. Tässä tapauksessa tarjoushinta mukautetaan sisämarkkinoille myyntiä varten tarjouskilpailuttamisilmoituksessa esitettyjen laatuvaatimusten mukaan.

Viennin osalta maksettava hinta on tarjouksessa mainittu hinta, johon on lisätty kuukausittainen korotus, jos viljat noudetaan tarjouksen hyväksymiskuukautta seuraavan kuukauden aikana.

Jos tarjouksen tekijä ei ole maksanut viljoja ensimmäisessä alakohdassa säädetyssä määräajassa, interventioelimen on purettava sopimus maksamattomien määrien osalta.

17 artikla

Vakuuksien antaminen, vapauttaminen ja siirtyminen

1. Tässä asetuksessa tarkoitetut vakuudet on annettava komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 ([1]) II ja III osaston säännösten mukaisesti.

2. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan sellaisten määrien osalta,

a) joita koskevaa tarjousta ei ole hyväksytty;

b) joiden myyntihinta on maksettu asetetussa määräajassa ja joille on annettu vähimmäishinnan ja maksetun hinnan välisen eron kattava vakuus vientiin tarkoitetun myynnin ollessa kyseessä sekä maksetun hinnan ollessa alempi kuin yhteisön markkinoille uudelleen myyntiin saattamisessa noudatettava 7 artiklan säännösten mukainen vähimmäishinta.

3. Edellä 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan määriltä, joiden osalta

a) on todistettu, että tuotteesta on tullut ihmisravinnoksi ja eläinten rehuksi kelpaamatonta;

b) on todistettu, että vientiä yhteisön tullialueen ulkopuolelle ja tuontia johonkin tarjouskilpailun mukaiseen kolmanteen maahan koskevat tullimuodollisuudet on saatu päätökseen. Todisteet viennistä yhteisön tullialueen ulkopuolelle ja tuonnista kolmanteen maahan on esitetty asetuksen (EY) N:o 800/1999 7 artiklassa ja 16 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;

c) ei ole myönnetty todistusta asetuksen (EY) N:o 376/2008 47 artiklan mukaisesti;

d) sopimus on peruutettu 16 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.

4. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus siirtyy vakuuden saajalle sellaisten määrien osalta, joiden osalta:

a) vientitodistuksen myöntämistä varten annettu vakuus on siirtynyt vakuuden saajalle;

b) maksua ei ole suoritettu 16 artiklassa säädetyssä määräajassa, paitsi ylivoimaisen esteen sattuessa.

5. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuus siirtyy vakuuden saajalle sellaisten määrien osalta, joiden osalta 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja todisteita ei ole esitetty asetuksen (EY) N:o 800/1999 49 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, paitsi ylivoimaisen esteen sattuessa.

18 artikla

Markkinahintojen ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jokaista asetuksen (EY) N:o 1234/2007 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittua viljaa koskevat, kansallisena valuuttana ilmaistavat tonnikohtaiset markkinahinnat sähköisesti viimeistään keskiviikkona klo 12.00 (Brysselin aikaa). Hinnat on ilmoitettava säännöllisesti, riippumattomasti sekä läpinäkyvästi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava erityisesti tiedot jokaisen viljan laadusta, niiden myyntivaihe ja noteerauspaikka.

19 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2131/93.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

([1]) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2009.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

13 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetut maininnat

— *bulgariaksi:*	Износ на зърнени култури по море — член 13, втора алинея от Регламент (ЕО) № 127/2009
— *espanjaksi:*	Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13, párrafo segundo, del Reglamento (CE) nº 127/2009
— *tšekiksi:*	Vývoz obilovin po moři – čl. 13 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 127/2009
— *tanskaksi:*	Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 127/2009
— *saksaksi:*	Getreideausfuhr auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 127/2009, Artikel 13 Absatz 2
— *viroksi:*	Teravilja eksport meritsi – määruse (EÜ) nr 127/2009 artikli 13 teine lõik
— *kreikaksi:*	Εξαγωγή σιτηρών διά θαλάσσης — Άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 127/2009
— *englanniksi:*	Export of cereals by sea — second paragraph of Article 13 of Regulation (EC) No 127/2009
— *ranskaksi:*	Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 127/2009, article 13, deuxième alinéa
— *iiriksi:*	Onnmhairiú gránach ar muir — an dara mir d' Airteagal 13 de Rialachán (CE) Uimh. 127/2009
— *italiaksi:*	Esportazione di cereali per via marittima — articolo 13, secondo comma, del regolamento (CE) n. 127/2009
— *latviaksi:*	Labības izvešana pa jūras ceļiem – Regular (EK) Nr. 127/2009 13. panta otrā daļa
— *liettuaksi:*	Grūdų eksportas jūra – Reglamento (EB) Nr. 127/2009 13 straipsnio antra pastraipa
— *unkariksi:*	Gabonafélék exportja tengeri úton – 127/2009/EK rendelet 13. cikkének második albekezdése
— *maltaksi:*	L-esportazzjoni ta' ċereali bil-baħar – L-Artikolu 13, it-tieni subparagrafu, tar-Regolament (KE) Nru 127/2009
— *hollanniksi:*	Uitvoer van graan over zee — Artikel 13, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 127/2009
— *puolaksi:*	Wywóz zbóż drogą morską – art. 13 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 127/2009
— *portugaliksi:*	Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13.º, segundo parágrafo do Regulamento (CE) n.º 127/2009
— *romaniaksi:*	Export de cereale pe cale maritimă – Regulamentul (CE) nr. 127/2009, articolul 13, al doilea paragraf
— *slovakiksi:*	Vývoz obilnín po mori – článok 13 druhý odsek nariadenia (ES) č. 127/2009
— *sloveeniksi:*	Izvoz žit s pomorskim prometom – drugi odstavek člena 13 Uredbe (ES) št. 127/2009
— *suomeksi:*	Viljan vienti meritse – Asetuksen (EY) N:o 127/2009 13 artiklan toinen kohta
— *ruotsiksi:*	Export av spannmål genom sjötransport – artikel 13 andra stycket i förordning (EG) nr 127/2009

LIITE II

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Komission asetus (ETY) N:o 2131/93 (EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76)	
Komission asetus (EY) N:o 120/94 (EYVL L 21, 26.1.1994, s. 1)	ainoastaan 2 artikla
Komission asetus (EY) N:o 2193/96 (EYVL L 293, 16.11.1996, s. 1)	
Komission asetus (EY) N:o 39/1999 (EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64)	
Komission asetus (EY) N:o 1630/2000 (EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24)	
Komission asetus (EY) N:o 777/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 50)	ainoastaan 2 artikla
Komission asetus (EY) N:o 2045/2004 (EUVL L 354, 30.11.2004, s. 17)	
Komission asetus (EY) N:o 749/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 10)	
Komission asetus (EY) N:o 1465/2006 (EUVL L 273, 4.10.2006, s. 3)	
Komission asetus (EY) N:o 1996/2006 (EUVL L 398, 30.12.2006, s. 1)	ainoastaan 4 artikla ja liite III
Komission asetus (EY) N:o 367/2007 (EUVL L 91, 31.3.2007, s. 14)	ainoastaan 1 artikla

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 2131/93	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artikla
2 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	6 artiklan 2 kohta
5 artikla	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artiklan 1 kohta	2 artikla
7 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 a kohta	9 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
8 artikla	10 artiklan 2–5 kohta
9 artikla	11 artikla
10 artikla	14 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	3 artikla
12 a artikla	18 artikla
13 artiklan 2 kohta	5 artiklan 1 kohta
13 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 2 kohta
13 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 3 kohta
14 artikla	4 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohdan johdantokappale	17 artiklan 2 kohdan johdantokappale
17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan a alakohta
17 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan b alakohta
17 artiklan 3 kohdan johdantokappale	17 artiklan 3 kohdan johdantokappale
17 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan 3 kohdan a alakohta
17 artiklan 3 kohdan toinen luetelmakohta	17 artiklan 3 kohdan b alakohta
17 artiklan 3 kohdan kolmas luetelmakohta	17 artiklan 3 kohdan c alakohta
17 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta	17 artiklan 3 kohdan d alakohta
17 artiklan 4 kohdan johdantokappale	17 artiklan 4 kohdan johdantokappale
17 artiklan 4 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan 4 kohdan a alakohta
17 artiklan 4 kohdan toinen luetelmakohta	17 artiklan 4 kohdan b alakohta
17 artiklan 5 kohta	17 artiklan 5 kohta
17 a artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale	13 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale
17 a artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta	13 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta
17 a artiklan ensimmäisen kohdan toinen luetelmakohta	13 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta
17 a artiklan ensimmäisen kohdan loppuosa	13 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale
17 a artiklan toinen kohta	13 artiklan toinen kohta
18 artikla	—
—	19 artikla
19 artikla	20 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III